

Evaluating Art of Mirror Work and its Philosophy in the Islamic Architecture

(Case study: Ardebil's Traditional Houses)

Nahideh taghavi

Azad university of Tabriz. Email: (n.taghavi7@gmail.com)

Abstract

In Persian literature, mirror addresses innocence, purity, truth and lighting, which also has been used by artists in the Islamic architecture. Mirror work is purely an Islamic art, including Islamic geometric patterns. In fact, It can be considered as a traditional and religious art. Absolute light is God, and furthermore, leading believers away from darkness and loss was symbolized by light In Islam. Therefore, the reflection of light by the mirrors in both different facing directions and various patterns not only makes beautiful environment, but also reminds the sense of unity and oneness of God. Within the places decorated by mirror work, the geometric patterns of the mirrors in addition to the presence of light and its interaction by the mirror parts create a mystical atmosphere, which is affected by Quran. Moreover, mirror work can be investigated following the modern architectural characteristics. It, indeed, can be a method for preventing successive reflection of sound. Changing the forms, avoiding the creation of parallel surfaces, and providing breaks in the flat surfaces prevent producing echoes. The current paper uses a descriptive-analytical method to explore the art of mirror work and its philosophy in the Islamic architecture and also its practical functions, such as assisting in clear understanding of speech in Architecture (i.e. acoustic). In this regards, by evaluating mirror works in Ardebil's traditional houses, it is presented that in Iranian-Islamic architecture, lightening indoors was not the only function of using the light. Actually, it has been highlighted by mystical and holy aspects somewhere even by affecting the other environmental aspects like color, texture, etc. The art of mirror work is used as an expression of approaching unity from multiplicity.

Keywords: Mirror work, Islamic architecture, Light, Acoustic, Unity of God

بررسی حکمت هنر آینه کاری در معماری اسلامی (نمونه موردی: خانه های قدیمی اردبیل)

ناهیده تقوی^{۱*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد تبریز (n.taghavi7@gmail.com)

چکیده

آینه در ادب فارسی به معنای پاکی، صفا، راستی و روشنایی بوده است و توسط هنرمندان در معماری اسلامی نیز استفاده شده است. آینه کاری هنری کاملاً اسلامی است و حاوی اشکال هندسی اسلامی می باشد. چنان که می توان آن را هنری دینی و سنتی تلقی کرد. نور مطلق خداوند است و همین طور نور در اسلام سمبل هدایت مومنین از تاریکی و ظلمات معرفی شده است، پس بازخورد نور از آینه هایی با شکستگی های زیاد و طرح های متنوع علاوه بر ایجاد فضای زیبا، می تواند حس وحدت و یگانگی خداوند را نیز یادآور باشد. در مکان هایی هم که آینه کاری شده، اشکال هندسی آینه و حضور نور و تاثیر متقابل آن بر آینه، فضای عرفانی خاصی را ایجاد کرده است که تاثیر گرخته از آیه های قرآن می باشد. علاوه بر این ها آینه کاری در شاخصه های معماری مدرن نیز قابل بررسی می باشد، آینه کاری می تواند روشی برای جلوگیری از پژواک های متوالی صوت باشد. تغییر شکل، پرهیز از سطوح موازی و یا ایجاد شکستگی در سطوح صاف از پژواک های متوالی جلوگیری می کند. این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی به بررسی هنر آینه کاری و حکمت آن در معماری اسلامی و همچنین نقش های کاربردی آن از قبیل کمک به تشخیص وضوح گفتار در معماری (آکوستیک) می پردازد. در نتیجه با بررسی آینه کاری در خانه های قدیمی اردبیل، توجه به این نکته که نور در معماری اسلامی ایران همیشه به منزله روشن کردن کامل فضای معماری بکار نمی رود و بلکه گاهی جنبه عرفان و تقدس به خود گرفته و جنبه های دیگر فضا (رنگ، بافت و...) را تحت تاثیر قرار داده و بر آنها تاکید می کند، بارزتر می گردد و استفاده از هنر آینه کاری مبین رسیدن کثرت به وحدت الهی می باشد.

واژه های کلیدی: آینه کاری، معماری اسلامی، نور، آکوستیک، وحدانیت الهی